

براہوئی خلکی شیر باگل آتیئی

پھوالی زندنا دروشم

عنایت اللہ ہڑی * حفظہ اللہ سر په ** غلام حیدر *** نورین بانو ****

Abstract

The main objective of this article displays the background of Brahui folk music which tells thousand years historical prospective of nomadic life style and the development of their musical skills. Their honesty and affections natural beauty with complete source of information. The importance, impacts, necessity and values which portrays the basics of nomadic life. These all are composed of social life, living standards, sorrows and happiness, family and groups, tent (Gidan), migration and encampment, love and affection, patriotism, mother land and abroad, herd of camels and sheep, agriculture and farming, changing of weathers, characters, beliefs and ethics, hospitality and honesty, health and illness, entertainment, hardworking, bravity and cowardice. Include all these the protection of mother tongue is displayed in nomadic living style and respect of each individual sentiments in the Brahui folk music. In this context disciplinary code of life can be clearly imagined. The Brahui folk music visualise the complete background of nomadic life with melodies.

د اپٹ و پولی نوشت نا ہم انگامخت خلقی شیر و باگل آتا پڈائی پھوالی زند، ذہنی سوچ و فکر، فن و فنی کمال فطری جوزہ و جنون سچائی و سادگی جذبات و احساس آتون او اور فطرت نا شاہکار آتا حقیقت

* ریسرچ اسکالر شعبہ براہوئی، جامعہ بلوچستان کوئٹہ۔

** ریسرچ اسکالر (براہوئی) بلوچستان سٹڈی سینٹر جامعہ بلوچستان کوئٹہ۔

*** ریسرچ اسکالر شعبہ براہوئی، جامعہ بلوچستان کوئٹہ۔

**** ریسرچ اسکالر شعبہ براہوئی، جامعہ بلوچستان کوئٹہ۔

پسندی اسہ سو گوئے زندائیں احوال داڑھے چوت نابند آن ۽.

ہر اٹی مسخت، ضرورت، اہمیت، افادیت و پین چندی علامت آک پھوالي زندانا بند اوی آ گرج آتا سبب آتے پاش کیرہ ہر اٹی معاشرتی زند، گزربسر، ڈکھوویل، امپ و بٹ، کرو بزگل، کشت و کشار، آلم و گدان، ڈے و ڈغار، بھجو فراق، دلیں پر دلیں، مدء موسم، کڑو کڑدار، عقیدت و احترام، سیبوت و سخا، جوڑی ناجوڑی، سات ساتیری، مهر و مابت، ہمدردی و وفاداری، محنت و مشقت، زوری نزوری تون اوارزبان نارکھا ہم پھوالي زندانا بند غ آتا فطری جوزہ و احساس آتا درشانی تیٹھی بے مٹ انگ جوزہ غاک دوشش نظر بریرہ، ہندابھیت آتے ٹھی اسہ سو گوئے راجی زندائیں علامت ساف پاش نظر بریک۔ پھوالي زندانا شیر و باگل آتا فتنی تخلیق اٹی اسہ مکمل غرائبی زندائیں داستان، سرو لہنے نا آہنگ اٹی پیش کننگا نے۔

براہوئی خلقی شعرو باگل آتا فتنی جاچ

براہوئی پھوالي زند ننے فطری جوزہ جنون سچائی سادگی و حقیقت پسندی نارنگ تون مرداری تا کنڈی تیان بار گفوک نظر بریک ہر اٹی فطرت نا شاہکار آتا زندے تدینگ نا وڑ و ڈول آک ہروڑٹ بے مٹ و بے بھاء۔ محنت و مشقت، صبر و تحمل، سیبوت و سخا، صلاح و سوچ، ہمدردی و وفاداری، تون اوار راست گوئی زندنا اصول آتا زند خلقی پھوالي زندنا درشانی تیٹھی نظر بریرہ۔ براہوئی پھوال مخلوق نازند گیشتری اٹ کشت و کشار، مال و مالداری نازیہا اہم انگا و سیله مونے، مد و موسم ناقین کنگ، پھوال آ مخلوق نافطرت ٹھی گیر سیان مونے۔ دانا سبب دامتنگ کیک کہ کشت و کشار، مال و مالداری نادار و مدار دیر نازیہا مریک۔ زندہ رینگنگ کن دیرا نامنگ بے حد ضروری نئے۔ نا ڈے قدرت نارنگی آندارہ غا تیان شپ نظر بریک۔ ہر چار انگا موسے تینا سینہ ٹھی ججا لمہنا مقدس آ مہر تیان بار راج نا مونا دے ٹک آن ایس دے کی انگ اسکان تینا سینہ غا لڈیفیسے ایس کیک۔ مش و خل و جل و ول، پھل و پن، جرو بئے و بوچ، گواڑخ و دیر تازیبا انگا چشمہ غا تارواني

قدرت نا انمول انگا تختہ غاتا بیان کریسہ مدام اینونادے اسکان بر جا سلوکو۔ ہند اسوب آن براہوئی پھوال آ مخلوق تینا زندنا گزر بسر کن دیر نارندے ہلیسہ اینوداڑے پکہ ایڑے امپ و بٹ نازندے تدیفسہ ببل و تیر مہ نام و موسم نا وڑاٹ تینا زندنا مخت لی سر سہی دوئی کریسہ بسونو۔ ہزار اسال تیان امپ و بٹ نا سلسلہ موسم ناشیفی و بڑزی تو اوار پھوالی زندنا چندی ویل و ویڑاک تارت خ ناسینہ غائیش اریب۔

او ہندن سینہ بہ سینہ روایت یا شعرو باگل آتا راداٹ اسہ نسل آن ایلو نسل اسکان سر مریسہ بسونو۔ ہند اہیت آتیئی تفوک براہوئی پھوالی آ زندنا ارا رخ براہوئی خلقی شیر و باگل آتا موضوع جوڑ اریب۔ اسٹ موسم یے سندھ نا یا کچھی نا اڑمکیو موسم خراسان آ کانہ۔ ہند ارا موضوع تیئی براہوئی خلقی پھوالی زندنا اسہ کڑم بورشتہ اس ہزار اسال آ تیان پیوست ارے۔ ہرا کہ فطرت نا شاہ کار آتا فطری جوزہ غاتے سرو لہے نا آ ہنگ لی پرسوز وء کفیت سیٹ بیان کیرہ۔
ظفر مرزا نا پانگ ناراداٹ براہوئی لوگ گیتوں کے یہ دو بول خانہ بد و شانہ براہوئی قبائل کی معاشرتی زندکی مکمل تر جمانی کرتے ہیں۔ سندھ و خراسان۔ (۱)

داہیت داڑے پک نے کہ براہوئی مخلوق ڈے نا چپ و چا گڑ خراسان نا علاقہ ہرا کہ سارو ان پانگ اک او ہندن جھالا وان ورخشان نا علاقہ غاتیئی تخت نا بنا منگ تو دافتازی آ اسہ بھلو اثر اس شاگک۔ موسم نا بدل منگ تو پھوال مخلوق نا ارادا غاتے ہم تین تو اوار بدل کیک۔ وخت اس کہ داڑے تخت ترند مریک۔ گورجیج نا تخت انگا تو ڈغار نا سینہ سخت کیک۔ ڈغار نا سینہ تفک۔ ڈھڈ مریسہ کا نک درخت آک تینا پن آ تے شولیسہ کارہ۔ ڈغار بہہ و بوج ترک کنگان تینا مونے ہڑسیسہ کا نک گورجیج نا تخت انگا تو نا سوب ان سہدارک لاغر مریسہ کارہ۔ او ہندن چنا وغڈ ووبند غ آ تانت و دو مونک تر نسہ کارہ۔ دے نا نک آ سیبوالیسہ چنا ک پارہ۔ ابا هر اتم کچھی و سندھ آ کانہ تو ہند اور ندی بر کیک کانہ اباد و مٹ دے تا مونا ٹیک الون۔ آخر کانہ کچھی آ۔ ہند اہیت یعنی مون مسٹی دنگ آن مسٹ اسہ ہیت اس داڑے پاٹ کین ہرا کہ اینو ہم راج اٹی ہند افقہ ہرا کہ دے مون تا مون آ ٹیک الون، آخر کانہ کچھی آ ہند ابار وات گڑا س تصورا ک اینونا مون آ چنک خیالی اٹ بیان

کنگره ولے اسل ہیت دادے کہ نمست ان پھوال آخلوق ہر ہیش ہر ساہت اُٹی تینا فطری جوڑہ
غاتون حقیقت پسندی نارنگ آتون مسنوب را ہوئی خلقی ادب اُٹی نے دنو بچ غہند اسیا فطرت ناشاہ کار
آتا خام خیالی نا بچ غہبیت اس نظر بفک ہرا کہ ایزو مفروضہ جوڑ کنگا نے۔ داہیت عن خلقی پھوالی
زند اکن تو ہیں سر پند کینہ۔ برینہ ہیت ان زیبھا گور بچ ناتخ انما مونا بند غ بے وس مریک۔ انتے کہ
زندان اچھڑ و حب گور بچ دنخ نا گواچی مریسہ کائک۔ گور بچ ناتخ کل ۽ اسہ ہندہ تینا قیدی اتیسہ پین
بچو وسیلہ اس سل پک کہ سہدار آتون اوار پڈ نا گزر بسر مرے۔ ہند اوخت آپھوال آخلوق مجبور
مریک۔ گڑا داڑے زندنا گزر بسر سخت مشکل تمک۔ زندنا ویل وویڑا ک باز مریسہ کارہ۔ زندنا
وسیلہ غاک گھٹ تمہے کارہ ہند اسوب آک گڑا پھوال آخلوق نے ہمپ وبٹ کنگا مجبور کیرہ۔ ہر ان
احوال سوزانا آھنگ اُٹی لوز آتا دروشم اٹ ناماونا دا ڈاٹ بریک۔

بین لاغر میل کو گاروکا

بے کو مش تا باروکا (۲)

گڑا سندھ پچھی آ کانہ نا ہرا کہ موضوع بر اہوئی خلقی شعر و بالگل تیئی نظر بریک۔ ہند ا موضوع
کاروان تو تینا اسہ گڑا مبور شتہ اس سوز و گدا زنا آھنگ تو پیر یفسہ کائک۔ ہمپ وبٹ نا تیار یک
خاص انگاڑاٹ و ڈول آ تیا سندھ و پچھی آ کانہ نا لہے آلمک کاروان عیش کیرہ۔ بگ و بزگل ڈاگ
و ایلو سہدارتے رنگ بر گی آ پھل ولاڑ و ٹک نگار چڑی یلو شو شنگ پا کوڑہ غا تیئی پیر یفسہ کیرہ۔
سہدارتا پیر فنگ نا ہم انگا مسخت دامریک کہ است تو افتازی یائی بالاد رنگ و دروشم نے
دوست کنگ ناخاطر آن ایلو سہدارک بر اہوئی پھوال آتا عمران اسنگت مسونو۔ زندانا ہر سختی سوری
آن بیدس چندی ضرورت آ تیئی دنکہ مال و مڈی تا دنگ و انگ نا کاریم سہدارک تیان الینگا نے
پھوالی زند اُٹی ہر افتا ہم عکڑ دا س مسونے۔ ہند ا سبب آن بر اہوئی پھوال آخلوق سہدارتے
تینا ساہ آن زیات دوست تجک ایلو دا فتا ہم انگا مسخت پند و مزل ناوخت و پاس اُٹی ہر ا کہ دافتا نت
تیان پیشن مردکا تاپ اُٹی چڑی گ آتا تو اساز و زیمل آتا آھنگ اُٹی بدل مریسہ کائک سرو لہے و
سوز گدا زنا اسہ خاص و کفیت کس پاش کریسہ پھوال نے سوزانا کنڈا کتی کریسہ کائک۔ ہند آھنگ

ہر اک سہدار تانت آتا پلی نے پھوال آخلو ق ناپند و مزل ناسات و سات تیری نے آسان کنگ توں اوار آلمک بولان نازیبا انگاندارہ غاتا سیل و سوات ناچس ع ہلسا زندانا ہر سات نے سوز نا آهنگ اٹی تقییہ کارہ۔ تینا فطری جذبات آتے سوزانا آهنگ اٹی بیرفاتینا مزل ع منخت جوڑ کیرہ ہند اوڑاٹ براہوئی خلقی شعرو باگل آتیٹی گیشتری نا اہم انگا سوب ہم ہند آهنگ اٹی نظر بریک۔ جھالا و ان نا پھوال آخلو ق تینا ہمپ و بٹ کن مولہ نامش دوں خل و جل تاکرے اہم سرپند کریئے۔ او ہندن سارواں و رخشاں او ایلو مخلوق بولان نا کسر تیٹ ہمپ و بٹ کریئے بسو نے اینا نے۔ ھیت نے موں مستی دنگ آن مست داھیت نے داڑے پاش کین کہ پھوال آخلو ق سندھ انا پنگ نا لائجہ عمل اٹی اسہ ھیت اس خاص داہم نظر بریک۔ تج اناموسم اٹی پرو برسات نا سلسلہ ہم وخت وخت اس داڑے خراسان جھالا و ان رخشاں اٹی ہم مریک۔ ہند اخاطر آن پھوال آتا گڑاں بندغ آک تینا ملک آتے آباد کنگ نا خاطران ہند اڑے تینا بروکا اخوبت ناوخت کن امیت آتا ارادہ غاتے تینا ذینی سوچ و فکر اٹی سوگو کریئے اہم سرپند کریون۔ ہند اخاطر آن گڑاں مخلوق اند اڑے ہڑسینگک۔ برینہ ھیت نے کاروان نازیا سرکینہ۔ وخت اس کے آلمک کاراون نارخ نے سندھ کچھی نا کنڈا ہڑسیرہ ہند اوخت پھوال آخلو ق نا اسہ ایلو تو مہر و مابت ہمدردی ووفاداری، سخا و سیوت نا جوزہ غایتی پین ترندی و دی مریسہ کا نک۔ ایسہ ایلو نا جتائی ہجر و فراق فطری جذبات و احساسات تیٹی اسہ خاصو کیفیت اس شاگک ہر اک کہ است آتا زیا تینا اثر نے اسہ بھلو وخت سیکہ شاغیسہ کا نک۔ ہر اک سینہ غائی سلک۔ تا کہ بھلو پند و مزل اسینا پنگ و بنتگ نا ایسی مرے۔ کاروان نا روان منگ تو فطری جذبات آتا درشانی سرو لہے نازیبا انگا آهنگ اتو نا مونا خلقی شاعری نا بند آتیٹی سوزانا آهنگ تو اسہ کچھیں عوڑا سے اٹ دُن نظر بریک۔

ہلی کہ سخ نے سندل آ کا وہ

ہیز ک نے ڈرگ سندل آ کا وہ (۳)

خلقی شعرو باگل آتا فنی و تخلیق نا بنا سوز نا آهنگ اٹی بیرفنگ نا سلسلہ سندھ آ کانہ نا لہے تو سوز نا آهنگ اٹی ہند اکان تدریک۔ ولے دا مخلوق تو خوشی و گلوبالی اٹ سندھ ناچس نے تینا فطری

جذبات آتیئی اتساخوئی علگوبالی اٹ روان مریرہ۔ آل وان ہندائلوق آن ہراکہ ہندائڑے اڑسینگانو دافتے کن تیائی نازند لئنگ کن بریک۔ ڈغارے او فتا زیہا تین کیک۔ ہنداجتائی نے تیکن زندانا ولکیو خرین انگاسات سر پندر کرینو۔ او فتے دنو چو وسیله اس دوبفک کہ او فک تینا است انا ارمان تے کس ایتو شولر۔ ولے فطرت نا شاہ کار آتا فطری جوزہ غاک ذہنی صلاحیت آ توں است انا لارئے کم کنگن کن تینا دوست آتا حال احوال و تینا احوال ے سر کنگن کن تھوئے تینا قاصد جوڑ کرینو۔ ہر انا ثبوت ناماونا برا ہوئی خلقی شاعری نا پر کیف عانداز اسے اٹ داوڑاٹ بریک۔

د اچ ک چکا ہر بوئی نا لٹ آن
ہمپیس ایناں نی کڑتہ نا وٹ آن
بھلک نے ترے شا غک او پال نے
کاروان اینا نے خلکونے سال نے (۲)

ھیت داڑے شاعری نا بند آتیئی سال انا تذکرہ علامت پاش کیک برا ہوئی پھوال آ مخلوق نا اسہ ایلو تو بے مٹ انگا جوزہ غاک اسہ ہندزو کیفیت ایسٹی مسونو۔ ہرا کہ تینا دوست خواہ تاجتائی نا اسہ دے ہم سال سے تو تشنی تو سون خلقی پھواں آ بندغ آتا حقیقت پسندی نا ثبوت بڑکو شاعری ٹی باز جوانی اٹ نظر بریک۔ ہرا کہ او فتا پر مہر انگا جوزہ غاٹ علامت نے ناماونا شاعری نادر وشم اٹ پر سوز انگا آھنگ کیفیت ایسٹی بیان کنگن اٹی نے ہند اوڑاٹ آلمک تینا پندو مزل نے خلیسہ مولہ و بولان نامش وول تیئی ہمپ و بٹ کریسہ شوانک تینا بزگل تو مشغول تینا فطری جذبات آتے سوز نا آھنگ ٹی سرو لہے تور دو بند تریسہ خلقی شعرو باغل آ تیئی فنی تخلیق اٹی ود کی ناسوب نے پاش کرینو۔ تینا خیال آتا درشانی نے سوز انا آھنگ اٹی اسہ پر کیف او انداز اسیٹ داوڑ بیان کرینو۔

مال نے خوافسہ وٹ اٹ
پسی تے چنڈیسہ لٹ اٹ
اللہ ا تو نے دا جمر تے
بی کنا گارو کا مرتے (۵)

ہند اوڑاٹ تینا مزل ناکنڈاروان بگ و بزگل آتا زیہا سوار پھوال آک زندنادے تے
تديفسه چندی سختی سوری تئیو سینہ تریسہ موں مستی روان مسنوا۔ او ہندن تینا سات سات تیری تو اوار
تینا فطری جذبات آتے شعرو باغل آتا سوزٹی رو بند تریسہ بگ آتا زیہا سوار بولان نا گچین انگا
ندارہ غاتا سبل و سوات تون اوار مہر و مابت نادرشانی تے ہم سوزنا آهنگ لی تفیسے اناؤ۔ اسہ ہندنو
خلفی شعر اسیٹی تینا فطری جذبات آتا درشانی ے اسہ گچین وڑا سیٹ سوزانا آهنگ لی داوڑاٹ
ایسو۔

او کنا گودی نن بول خے آپند کینہ
شار نا گودی نن بول خے آپند کینہ
مہری نا سواری نن بول خے آپند کینہ
قسمت ناخواری نن بول خے آپند کینہ (۶)

مہر و مابت ناجزہ غاک محظوظ کن مریر یاپین کے کن مریر ہروڑاٹ پاک مریرہ۔ براہوئی
پھوال آتا زندہمپ و بٹ ناسات الی محظوظ تون بے مٹ انگا جوزہ غاک خلفی شعرو باغل آتیئی
اوڑدا او۔ خلفی و پھوالی زندہمی مہر و مابت او فتا مونا اسہ پاک و جوزہ سینا علامت ے ہر الی رو حانی
کیفیت، سچائی سادگی تون او رحقیقت پسندی نارنگ آک نظر بریرہ، ہر الی سچائی و سادگی تون
اور است ناھب حقیقت پسندی نارنگ آک نظر بریرہ۔ ہر اکہ ہروڑاٹ پاکیزگی ناعلامت ے
پاش کیک۔ محظوظ ناصفت کننگ واونا، رنگ و دروشم آهنگ او انداز تول وبش، ناز و دادے بے
مٹ انگا پن تئیون تو تشنی تننگ۔ دنکہ گڑار ولی و شنکو، سوز پری، شپارک و مانچ، بچل، طوبے
ہند اوڑاٹ براہوئی خلفی شعرو باغل آتا چندی موضوع و سر حال آتیئی تشبیہات آک گنج نظر بریرہ
۔ براہوئی خلفی شعرو باغل نا آهنگ مہر و مابت نا بے مٹ انگا جوزہ غا تیان شپ ے۔ براہوئی خلفی
زندانادرشانی تیئی صفت کن تشبیہات نا گشیری مننگ ناسوب ہم مخلوق نافطری جوزہ غا تیان ثبوت ے
۔ دنکہ خلفی شاعری سیٹی محظوظ تون است خواہی کننگ نا اظہار محظوظ نا دروشم ے داوڑ صفت
کننگ گانے۔

کسر مرغن نے بولان نا مابل خرن ارے

چکہ نی مهارئے دیدار جوان گڑو نا ارے (۷)

ہند اشاعری ٹی گڑو نا لوز بیان کننگا نے ہر اکہ علامت نے پاش کیک مہرا نا است خواہی تینکن
محبوب نابالادے گڑو تو تشوی تدنگا نے۔ ہندن جیجالمه نا مقدس آمہر آک تینیا است انا بندو جغر ناٹکر
، اولاد کن ہرسات و ہر لمحہ بے مٹ مریرہ۔ لمہ چنا ناز یہا خ انگا تو چرک نے ہم سپک۔ اونا ز یہا
ہر برو کا ڈکھ وویل نے تینا سینہ غاہلیک۔ نا جوڑی ملاسی لکڑی نے اونا ز یہا چو وڑ سیٹ سہپک۔
اوے پچ گڑ اسینہ مشکل منگ پلپک۔ دا اونا فطری جذبات آک مریرہ۔ ہمپ وہٹ ناسات آ
تیٹی جیجالمه نا پر مہرا نا گا جوزہ غاک اسہ کچین عسوza نا آھنگ الی دا وڑاٹ بیر فنگا نو۔

اوغپہ اوغپہ چنکا کنا

اوغپہ چنکا کنا باوه

ہمپینه داسہ بولان کانہ

داسہ بٹیہ ارغ ایتو نہ

ہلی آ سوار کیونہ

خراس آ سوار کیونہ

شکر ایتو نے شکر (۸)

کاروان تینا پندو مزل نے خلیسہ پر گیسہ جا گہ اس پنداٹ جا گہ اس مابل آتا ز یہا سوار بچ
آتا پدو ریسہ غا قطار بولان و مولہ نا مش تیٹی شام نا چپی الی وخت اس کہ سر مریک ہند اوخت آ
کاروان نا ہمو پر کیف آ تو ارسوزا نا آھنگ الی اوڑہ مریسہ شام انا چپی نارخ نے ہم بدل کیک۔
چڑیگ و یگ آتا تو ارسہدار تانت تیان بش مرد کا لہنے نا تاپ آن ہمو اثر و تاثیر و کیفت اس
ودی کیک ہر اکہ بندغ آ تو ن او ارسہدار تا لڈنگ نا انداز الی ہم اسہ پر کیف ۽ آھنگ اس نظر
بر کیک۔ ہند اوخت آ شعر و باگل آتا طپہ غا تا نوک جوک بولان و مولہ نا مش تیٹی اسہ خاص و منخت
سکین سوز انا آھنگ الی تفگیسہ ه کا نک۔ اسٹ تو دے درست نا پندو مزل الیو دم دریگی مسٹکیو ہند

ھیت نا خاص خیال تھنگ ہر اک کاروان اٹی ساڑی زال بول چنا وغڈ توں اوار پیر انگا ضعیف آک
ہم کاروان نا شخ ٹی اوڑ ده مریرہ۔ خاص وڑاٹ ہند اخاطر آن ہند اوخت آپام داری کنگنگ ک
کس ناجوڑی او بے تھی ودم رینگی ناسوب آن۔ اوچ آتیان تمپ نخان اس مف۔ دا اوقتا
سیوت و سخا ہمدردی روشن خیالی توں اوار اوقتا ڈھنی صلاحیت آتا عالمت یے پاش کیک۔ گڑا ہند
وخت آ اوچ آتا پدریسہ انگا قطار اٹی مون انا اوچ واخیرنا اوچ انا زیہا سوار خاص وڑاٹ شعرو
باگل آ تے ٹپہ ناوڑاٹ سوزانا آ ہنگ اتوں تھیسہ شنیر پاریسہ مون مستی مزل یے تینا مسخت سر پند
کرینو۔ ٹپہ غاتا اصول داوڑاٹ مریک کے او لکیو ٹپہ مون انا اوچی آسوار بندغ پاٹک اوہندن ارٹمیکو
ٹپہ یے آخر کیو اوچ آسوار پاریسہ کاٹک۔ ہر اک دُن نظر بریک،

لال انا دانہ لال نا دانہ
سنگت ان کانہ لال نا دانہ
موسم ہنین یے لال نا دانہ
پھل آن گھین یے لال نا دانہ (۹)

ہند اہمپ و بٹ نایام اٹ برا ہوئی خلقی شعرو باگل آتا فنی تخلیق زندانا ہر شخ انا زیہا مریسہ
کاٹک۔ ہر اٹی ٹپہ لو لی لاڈو، نازینک، لیکنو والیو زندانا چندی بخش آتا زیہا شعرو باگل آتا فنی تخلیق
ہمپ و بٹ نا مزل ع آسان کنگ نا مسخت کن سر پند کننگا نو۔ برا ہوئی شعرو باگل آتیٹی گیشتری نا
ثبوت ہند اپہو الی زندانا ہر اک ہمپ و بٹ نایام اٹی تخلیق مریسہ کرینو ہر اٹی مج آراج انا بندغ آتا
وغڈ اوڑ ده منے۔ ہر اتیٹی نیاڑی نرینہ چنا بھلا او لیو پیر وورنا اوڑ ده ۶۔ ھیت یے مون مستی دریسہ
ہند اوڑاٹ کاروان تینا تو کپ نا پند و مزل یے خلیسہ پرغسہ وخت اس کے کچھی نایب وکیب اٹی گام
عِتخانو ہند اڑے کچھی نادیا راٹی تینا مسخت عِدوئی کنگنگ کن اہم سر پند کرینو ہندن گڑاں آلمک
مون مستی سندھ انا دیارے تینا مسکن جوڑ کریسہ مج آڈے اٹی تالان مسنو۔ ہند اڑے پہوال آ
مخلوق تینا زندانا ضرورت و مسخت تو اختہ مسنو۔ برا ہوئی پہوال مخلوق ہند اڑے ہم تینا زندانا دے
تے سخت محنت و مشقت، پوریا کریسہ تینا زندانا گزر بسرے چار پنج تو اکن تینا فطری جوزہ و ہمت و

صلاحیت آتون تینا زندانا دے تے مدیفسہ بسوو۔ اوہندن ہندڑے ہم تینا فطری جذبات آتے سوزانا آهنگ اُلیٰ بیرفسا کرینو براہوئی پھووال آخنلوک زندانہ رسات اُلیٰ تینا ڈے وڈغار توں اوار اسے الیوتون مہر انادر شانی تے مدام فطری جوزہ غاتون زندہ تھانوتینا دلیں یا پر دلیں اُلیٰ مسنوا لے تینا فطری جوزہ غاتیٰ بچ عکبوئی اسینا گنجائش الیتو ہندڑے ہم ڈے انا مہر و مابت وزہ ہیری ۽ سوز انا آهنگ اُلیٰ تعویذ بند کرینو ہر اُلیٰ چنان گان ہلیں بھلا پیر وورنا نیاڑی و نرینہ کل انا جوزہ غاک تینا ڈے انا زہیری کن بے مٹ مسنوا ہندڑے خلقی پھووال آتا سوزانا آهنگ اُلیٰ زندانا چندی بخش آک خلقی شیر و باگل آتا اهم انگا موضوع جوڑا ریر ہر اُلیٰ مدوموس، زہیری، لاڈو، نازینک، کشت و کشارو طوشہ خوشہ لاب ولائی ناباگل آک اوڑدہ اریر، سندھ و پچھی ناموس ہند اوخت آپھووال آتکین بھاز اہم مسوئے انتئے کہ داوخت آہر گنڈ بھاری مریک اوہندن ہر کنڈا ملک آک خیت نظر بریہ ہرانا اسے جوان ۽ اثراس بندغ آتون او رسمہدار آتا زیبہا ہم مریک خلقی شاعری ناسہ چین ۽ انداز اس سوزانا آهنگ اُلیٰ ڈان بیان کننگا نے،

بارن آپرے
سماہ کنا اللہ کے خیرے۔

پسی ھنین آ۔

سماہ کنا موسم چین آ۔ (۱۰)

ھیت ے دینہ خراسان اُلیٰ رینگوک آخنلوک ناکیفیت نازیبہا ہر اکہ بھجو فراق او فتا فطری جوزہ غاتیٰ تینا ہندے تالان کرینے۔ کاروان ناجنگ نادے تے دو تیاحساب کریسہ دے ے سال کس تو تشنی تریسہ انتظار ناکیفیت او فتنہ شوگیر ناکنڈا سر کرینے۔ او فتا کیفیت ننا مونا سوز نا آهنگ ٹی داشیر ناد رو شم اٹ اسے پر کیف ۽ آهنگ اسے اٹ دن نظر بریک۔

شوگیر کیوہ اوڑکن گنوک اٹ
است دیر کیوہ اوڑکن گنوک اٹ
مرا آن بریوہ اوڑکن گنوک اٹ

شعر اس خلیوہ اوڑکن گنک اٹ (۱۱)

انتظارنا کیفیت پین باز خرین مریک ہجرو فراق الی است ناحوال۔ دنو کیفیت اس بیان
کیک۔

بند بند ٹکر مزل خلیوہ

زہیری آ است نے آ اتیوہ

اندر کن اونا ڈکھ آن اوشنگا ہ

سنده سنده اونا ڈڑ آن اونا بسنگا۔ (۱۲)

ہند اوڑاٹ پہوال آ مخلوق نافطری جوزہ غاک اسے الیوتون بے مٹ مسونو ہیت یے سرکینہ
سندل نادیار آ داڑے دا مخلوق چار پیچ تو کپ نارہینگ توں تینا زندانا ضرورت و مستحث یے دوئی
کنگ آن پد ہنداؤے انا گڑا اس رسم و دود گوازی و کشیدہ کاری کشت و کشار اوگڑا اس پین ہم مخلوق نا
آہنگ یے تینائی کریسہ ہرا فتے آن جھالا و ان اوگڑا اس سارا و ان نا مخلوق اثر ار فینے۔ لجہ نا
حوالہ اٹ او چنا تا گوازی تا احوالہ اٹ۔ او ہندن برا ہوئی مخلوق نافطرت الی دخیل کنگ نا جو ہر
فطری و ڈاٹ مسونے دا او فتاڈ ہنی صلاحیت آ تاعلامت یے ہرا کہ برا ہوئی مخلوق نافطری جوزہ غاتا
تیٹی اوڑدہ یے ہر انا ثبوت نے سارا و انی لجہ ٹی سنہی آہنگ ننے سوزا توں داوڑاٹ نظر
بریک۔

اللہ سارے نے

شاوا دوٹی نے چوڑا کنگڑہ

راہی مسٹ پڈ تو لنگڑہ۔ (۱۳)

وخت اس کے کچھی و سنده نا موسم بدمل مریک۔ آھڑ نادیک پشہ غا تا ظلم وزورا کی ہند پہوال
آ تینکن سبب آ تادر گہ غا تے ملک۔ گرمی ٹی ترندی و دی مریسہ کا نک پہوال مخلوق نا ارادہ غا تے
خراسان ناز ہیری نا کنڈا سازے خلیگ آ تیار کیک۔ ہندا کان برا ہوئی خلقی شعرو باگل آ تا الیو
ارٹمیکورخ اہم انگا موضوع جوڑے۔

موسم خراسان نا

ہند اے ہے آ ول دا آ لم تا تیاری مریسہ کا نک سار و ان نا مخلوق مست انا کسر بول ان ے ہم پ و
بٹ کن اہم سر پند کر بیو او ہندن جھالا و ان نا مخلوق مول نا کسرے مست آ نبار داڑے اسہ خاص
ھیت اس دا بریک کہ نا مخلوق الی عقیدہ نا احترام نا جوزہ غاک گیر اسیان نسل درسل منسو۔ ہرا کہ
اینو ہم داعمل مدام بر جائے۔ مفت انگ نا رسم دو آ ک عقیدت او احترام اٹ مریہ۔ ہرا کہ خاص
وڑاٹ زندنا چندی بُش آ تیکن مفت بلنگ۔ برا ہوئی پھو وال آ مخلوق تینا سچائی و سادگی ناسوب آن
تینا ذہنی تصورات آ تے حقیقت نا رنگ آ تیٹی مدام پر او مہیت مسو نے۔ دانا سوب آ ک انت متنگ
کیرہ۔ اینو ہم عقیدت نا احترام نا جوزہ غاک بازا ہم سر پند کنگرہ۔ ہند او راٹ چندی جا گہ غا تیا
برا ہوئی خلقی شنیر و باگل نا عنوان آ تیٹی عقیدت او احترام نا جوزہ غاک نے زندانا چندی بُش آ تیا نظر
بریہ، اسہ ہندن ع خلقی شنیر و باگل اسے الی عقیدت او احترام نا در شانی داوڑاٹ نظر بریک۔

دیر ے وہو کا وانا
 قادر کمک نا ساہ نا
نے آ دعا ے شاہ نا (۱۳)

شاعری نا دابند آ تیٹی عقیدت او احترام سر سلامتی کن سوز نا آ ھنگ الی مراد بلنگ کن است
خواہی کنگانے۔ ہیت ے کار و ان نا سخ کنگ آ دینہ پھو وال آ مخلوق نا سلاہ و سبیوت ہمدردی،
وفادری مدام فطری جوزہ غاک اسہ ایلو کن مدام بر جا مسو نو۔ آلمک تیبی و ڈھاڑر نا میدان تیٹی
اوڑدہ مریسہ وخت اس کہ کچھ مسرو تینا ہم مست نا جوزہ غا توں کار و ان نا تیاریک۔

موسم خراسان آ کانہ

نا لہے آ آلمک تینا فطری جذبات آ تے لی ڈے انماز ہیری اتوں او ارعیت مندی نا جوزہ
غا تے سوز انا آ ھنگ الی یہ فسا کار و ان نا موضوع جوڑ کر بیو۔ ہند او خست آ خراسان الی ہتم نا بنا
مریک۔ ہر ان علامت منگلی نا پھل کنگ الی نظر بریک
کرے ال ہولی

منگلی پھل کرے (۱۵)

ہندامنگلی نا پھل کنگ نا علامت خوشی و گلو باالی او ایلو پھوال آتا تینا ڈے ناز ہیری ٹی ہمو
کیفیت ے پاش کیک ہر اٹی مہر انادرشانیک چیلک تریسے نظر بریرہ۔ آلمک خاص عقیدت و احترام
اٹی سبی نا دھرتی آن کارروان نارخ ے ہڑسیسے حاجی حمل بابا نا درگاہ غا عقیدت مندی نا جوزہ
غا توں تینا فطری جوزہ غا تے سوزانا آهنگ اٹی داوڑاٹ پیر فینو۔

اولی مزل ننا سبی آن دا گنگ ے
حاجی حمل نا زیارت ے کینہ (۱۶)

عقیدت و احترام نا جوزہ غاک مج آکسر ز ہیری و عقیدت مندی نا موضوع عِ تینا سوزانا
آهنگ اٹی اتسه مزل نا کنڈا روان مسنوا۔ ہرا کہ برا ہوئی پھوال آک سندھ نادیارے تینا مسکن
جوڑ کریس۔ او ہندن موسم خراسان نا تیاری توں او فک ہم عقیدت و احترام نا جوزہ غا تے لال
شہباز قلندر نا سلامی سوزا توں داوڑاٹ بیان کریںو۔

ملک زباد ے جی او قلندر
ایسیں مراد ے جی او قلندر (۱۷)

ملک آتا نہیت منگ کن ہرا کہ است نا صب اٹی منت ہنگا سس مراد نا پور و منگ نادرشانی
سوزانا آهنگ اوڑہ اٹی کنگا نے۔ ہیبت ہکلیسہ برینہ ڈھاؤ رنا دیار آداڑے ہم عقیدت مندی
نا جوزہ غا توں پیر دوپاسی نا سلامی فطری جوزہ غا توں سوزانا آهنگ اٹی داوڑاٹ بیان کنگا نے۔

ایلو مزل نا ڈھاؤ را ن دا گنگ ے
پیر دوپاسی نا زیارت ے کینہ

ہند اوڑاٹ ز ہیری توں او ر پیر و بزرگ آتا سلامی نا مخت مزل ے آسان او دا ٹی سر سہی او
خیریت و افادیت کن علامت پیش کنگا نے۔ عقیدت مندی نا جوزہ غاک برا ہوئی خلقی شعرو باگل
آتا چندی موضوع تا سر حال آتیئی باز ہند ا شاعری تا بند آتیئی نظر بریک۔ جیجا لمہ نا مقدس آمہر
آک چنا کن عقیدت مندی مراد ہنگ نا کیفیت ننے اسہ خاص او وڑا سیٹ دن نظر بریک۔

نے کن باز مراد منانٹ

پیر مرشد آتے چنڈا نٹ

نے چنالوی لول (۱۸)

ہند اوڑاٹ کارروان نام مخصوص زہیری توں اوار عقیدت مندی ناجوہ غا تیٹھی مزل نا ایسری او
ایلو مراد آتیکن منت ہنگ نام سخت اہم سر پند کر سا پہوال نام خلوق تینا فطری جذبات آتے ہی است
خواہی نادر شانی تے سوزانا آھنگ اٹی داوڑ بیان کرینو۔

ایلو مزل نباولان آن دانگے

بی بی نانی نازیارت نے کینہ

او ہندن کارروان عقیدت مندی ناجوہ غا توں بولان نا قدرتی آن دارہ غا تے ہم تینا فطری
جوہ غا تیٹھی اتیسہ مزل نا کنڈا خوشی و گلو بائی اٹ روان دوان مسونو۔ بولان نا است ہوک آن دارہ
غا تیان زہیری او است انالارے کم کنگ زندانا چندی بخش آتیٹھی فطری جوہ غا تے سُرانا آھنگ
ٹی تفیسہ برا ہوئی خلقی شعرو باغل آتا عنوان آتیٹھی ود کی کرسا بسونو۔ ہراتھی زہیری لولی، لاڈو،
نازل نازلو، موب اتوں اوارڈے ڈغارنا زیبائی نے ہم ہمپ و بٹ ناسات آتیٹھی پہوال آک تینا
فطری جوہ غا توں سوزانا آھنگ اٹی تفیسہ بسونو۔

ایلو مزل نباچھ آن دانگے

دو پنخیر نازیارت نے کینہ۔

داڑے عقیدت مندی تو پیر پنجہ نا سلامی نے مہرانا درشانی تیک سوز نا آھنگ اٹی تفیسہ تینا
مزل نا کنڈا روان مسونو۔ بولان نا زیبائی غا ندارہ غا ک سیل و سوات خوشی و گلو بائی و تینا پندو مزل نا
ایسری کن اہم سر پند کر سا شعرو باغل آتیٹھی فطری جذبات آتا ایلو موضوع تے ہم تینا سوز نا
آھنگ اٹی ردو بندتریسہ بولان نادری و مش تازیبائی ڈے و ڈغار پھل و پن او قدرت نارنگی آن دارہ
غا تے فطرت نا شاہ کار آک اسہ پر کیف او آھنگ اسیٹھی بیان کرینو۔

موسم ھنین ے لال انا دانہ
 پھل آن گچین ے لال انا دانہ
 مجھ او بولان ے لال انا دانہ
 لیلی مہمان ے لال انا دانہ
 بسوٹ بھیر آن لال انا دانہ
 کورٹ زہیر آن لال انا دانہ (۱۹)

ہندافطری جوزہ غاتون آلک رو ان بولان نامش تا جرو بہہ بونج پھل پن گواڑخ آتا زیباغا
 دروشم حسن وزیبائی دافتا گندوز بادو تھواتون تالان منگ دافتا اثر تاشیر پھوال آتا زیبہا ہمو اثرے
 شاغک ہر اکہ پھوال مخلوق ے فطرت نا شاہ کاری کنگ آ مجبور کرینے سوز گداز آ ہنگ و انداز اسینا
 کنڈا ہرائی فطری جوزہ غاک مرداری تا کنڈی تیانبار سر لہے تو لڑو بند تریسہ سوز انا آ ہنگ الی تقیسہ
 بسونو۔ ہرا فتا بیان کنگ لوز آ تینٹ اتگ بھاز مشکل مریک۔ ولے فطرت نا شاہ کار آک تینٹ دا
 ندارہ غاتے تینا بے مٹ انگا فطری جوزہ غا تینٹ بند تریسہ تینا ڈے انا زہیری تے ہتم نامد و موسم تون
 خوشی و گلو با لی اٹ اسہ پر کیف او انداز اسیٹ داوڑاٹ بیان کرینو۔

شام نا ہورہ ہالو ہالو خلیوہ
 پرچا تے کورہ ہالو ہالو خلیوہ
 جمر نا شنک ے ہالو ہالو خلیوہ
 کوچہ او بینٹ آک ہالو ہالو خلیوہ
 گربست نا ساگ ے ہالو ہالو خلیوہ
 سر کہ نی راگ ے ہالو ہالو خلیوہ
 جل کو جڑی کو ہالو ہالو خلیوہ
 میر گل مکنی کو ہالو ہالو خلیوہ
 جھلک نا پرہ ہالو ہالو خلیوہ]

مسونوس غرہ ہالو ہالو خلیوہ
 پڑک ناچپلاک ہالو ہالو خلیوہ
 زیباغا گل آک ہالو ہالو خلیوہ
 نازل توارئے ہالو ہالو خلیوہ
 است بے کرارے ہالو ہالو خلیوہ (۲۰)

ہبیت عہدکلیسہ برینہ خراسان نادخلوق ناکنڈا کہ ہراتے پہوال آتازہیری ہندن بے وس کرینے دنکہ خزم اسے شکاری کس شکارنا وخت آدست گیر کیک۔ اونا چوری ہم اوڑان جتا تمک تو ہنداوخت اودے تینا ساہ ناخوف مفک۔ ولے تینا چوری ناجتائی نغم اودے ہنداخہ در مجبور کیک کہ اونا جغرو است ترخنگ کن بر کیک۔ ہنداوخت آخزم اسہ ہندن عتینا است آن دڑانا تواراس کشک۔ ہر انداز دست گیر کروک آشکاری نازیہا ہم اسہ پر کیف انداز اسیٹ مر کیک۔ ہندامثال ناؤڑاٹ انتظارنا کیفیت آک ترند مریسہ کارہ بے چینی و دیسہ کانک۔ ہر کس داڑے تینا دوست خواہ تیکن طوبے نانوک آنبار ہورک۔ دے ٹو، ٹوک سال اسے تون تشنی تمنگرہ۔ تو ہندامخلوق چوٹوی چک اندا کسر آہریسہ کیک کہ دا چک ہراوخت آبر کیک۔ چوٹوی ناچنگ ناعلامت احوال سرکنگ نا سرپند کنگنگ۔ ظفر مرزا ناپانگ نارداد ”بیشتر پندے بدلتے موسموں کے ساتھ نقل و مکانی کرنے والوں کے ساتھ خود بھی سفر کرتے رہتے ہیں براہوئی لوگ گیتوں میں لکو، انج، کونچ وغیرہ کا ذکر جا جاتا ہے۔ لیکن چوٹوی وہ پرندہ ہے جن کا ذکر براہوئی لوگ گیتوں میں کثرت سے کیا گیا ہے۔ چوٹوی کے کثرت واہمیت کو دیکھتے ہوئے اس پرندے کو خانہ بدوش کی نمائندہ پرندہ کہا گیا ہے۔“ (۲۱)

داہمیت داڑے پکئے کہ پہوال آمخلوق نافطری جوزہ غاتیان پچ عوڑا سیٹ انکاری منگ کپک۔ زندانا ہر سات الی تینا فطری جوزہ غاتون مدام سو گومنسو۔ مدام نالوزنا مطلب داکہ اینو ہم او قفا فطری جوزہ غاک ننا مون آزندہ مثال او۔ ہرا کہ اسہ گھین غموزا نا آھنگ الی ڈن بیان کننگانے۔

آلم ننا ہمپے نے دامش آن ایپارئے
لیلی نا بنتگ نا نے تو دیر پارے احوالے
آلم ننا ہمپے نے دامش ا نا اوار آ
خنک ننا توروک او لیلی نا توار آ
آلم ننا ہمپے طوبے ماگیر آ
کنے آن کپ جتا نے ملجموت ساگیر آ
آلم ننا ہمپے موں کرے موں شفی
نا ہیت آک بسرا یات کیوہ بے ہوشی (۲۲)

انتظارنا کیفیت آک چوٹولی چک انا تو ارخف آتمنگ تون دم ایتزہ ہند اوخت آ کہ چوٹولی
چک آلم تابنگ نا احوالے مج آ راج اٹی تینا ھنین و سوز انا تو ارٹی تالان کیک۔ تو ہند اڑے
ہرا کہ ہجرو فراق نا جوڑ آ تاروہ اٹی ساہ تمک۔ گڑا ہند اوخت آ چوٹولی چک و منگی نا پھل انا
علامت آک حقیقت نا رنگ آ تیٹی برسیہ کونج آتا قطار او پورنا استارتے خیال اٹی اتنگ
نا تصورات آک ہم دم ایتزہ۔ چوٹولی نا احوال تنگ نا منتواری کن کہ فطرت نا شاہ کارا ک تینا
فطری جوزہ غا تیٹی سوز انا آھنگ اٹی تقیسہ داوڑا ٹ بیان کرینو۔

چوٹولی چک ا سے پل تیٹ چپ کیک
لیلی نا چنکی اُست کنا کپ کیک
چوٹولی چک سے پل تیٹی گور کیک
گندی تا گند سے خن تے کنا کور کیک (۲۳)

وخت اس کہ آلمک کو پور آن دا پار خیریت و آفیت اٹ ایپار دڑنگار دشت اٹی او ہندن خوش
خنگرہ دنکہ بسراو بہشت اٹی ہند اکان سر بلسہ تینا کوچہ غا تیار وان مریرہ۔ چنا ک خوشی او گلو با لی اٹ
کس پنداٹ کس مابل آ تیاد شتل ناز بیا گاڑ غار او فتے گوڑا خ آ تارنگی آ پھل آ توں ببو خیرت
پاریسہ او فتا ہمت و صلاحیت جوزہ و جنون صبر و محمل ہمدردی او وفاداری سخا و سیوت توں او را او فتابے

مٹ آ جوڑہ و حقیقت پسندی نا تائید کریسے اوفتے مجھ آڈے ائی تالان کنگ آکتی کیک۔ زہیری نا
شاعری ہم ہندوڑے تینا گڈ کیو بند آ توں ایس مریسے ہندام موضوع توں اوار ہر کس تینا کوچے غاتے
ہلیسے تینا ہند آتیا خوشی و گلو بای اٹ فطری جذبات آتا درشانی یے سوزانا آھنگ اتوں داوڑاٹ
بیان کریںو۔

ایلو مزل ناسر یاب آن دا گے

پیر بھلو ناز یارت یے کینہ۔

ڪھڻيا

فن راج اسینا آدینک ہمو وخت آ پانگک تا که او نا تھہ و پیش نا ڈٹ و ڈول آ تیا علمي و فني تکينکي و سائنسي و ڈاٹ جاچ کنگ تنه - کلیا و جيرت نا پچ ۽ و ڈا سیط جواز و دی منگ کپک - برا ہوئي خلقی پھوالی زندانا فني تخلیق آن او ہندن راجي زندائي دانا اهمیت آ پچ ۽ صورت اسیط انکار منگ کپک - ہر اکه فطرت نا شاہ کار آک قلم نا گرگنگ آن نا واحب منگ آن بیدس و اهم زندانا ہر بشخ ۽ ڏھنی صلاحیت فني تخلیق فطری جوزہ جنون سچائی سادگی ٿون او اور حقیقت پسندی نا رنگ آ تیئي پير فینو ہر انا پشت ائي اسه مکمل ۽ راجي زندانا درشا نیک سرو لهے سوز و گداز آهنگ و انداز نا پر کيف ۽ و ڈا سیط نظر بر یک - ہر بالک نا پشت ائي زندانا اسه اهم ۽ کلہواں ہر ائي منخت ضرورت اهمیت و فادیت و پین چندی علامت آک زندانا سوب آتے پاش کيره -

هر افته ائي اسه مہذب و تہذیب اسینا علامت پاش نظر بر یک - ہر ائي سیبوت و سخا جوزہ جنون ہمدردی و وفاداری ہمت و صلاحیت قربانی و ايشارنا جوزہ غا تیئي راجي زندانا اصلاح سوز انا آهنگ ائي نظر بر یک - پھوالی زندانا فني تخلیق ائي روشن خیالی نا آثار آک بھاز جوانی اٹ چیلک ایتھ - فطرت نا شاہ کار آتا فطری جوزہ غاک اسه سو گاو راج اسینا علامت ۽ پاش کيره - و لے بد قسمی دادے که ادب نا دا اهم انگا پڑ آ ہر اک زندانا ہر بشخ انا رندے ہلیسے راجي زندانا اسے مکمل و ڈا سیط ترجمانی ۽ بے مٹ ۽ و ڈا سیط بیان کیک - اینونا دا جدید آ دورا ائي دنیانا ايلیوراج آک تینا خلقی ڦئی تاز یہا تحقیقی تخلیق نا عمل آتے ترند کریسے سو گو کریون - او ہندن برا ہوئي خلقی پھوالی زندانا فني تخلیق آک هم ايلودنیانا فني تخلیق آتیان پر سلوک افس - فطرت نا شاہ کار آک تینا فني تخلیق آ تیئي بروک آ نسل اکن تحقیق تخلیق نادرگه غا تے ملوك الانو - و لے برا ہوئي پھوالی زند ہر اکه فني تخلیق آ کو دافتراز یہا اینونا دے اسکان کس اس علمي و فني تکينکي و سائنسي و ڈاٹ جاچ ہلتے نه که تعلیمي اداره غا تیئي دابابت اٹ کس اس است خواهی کرینے او ہندن راج نا ااہل قلم دانشور و اديب و مفکرو

نوشت کار آک دانا زیہا خاص و ڈاٹ قلم ار فینو۔ ہر اکہ خلقتی پیوالي زنداناني تخلیق نوشت و خوان نا
فن آن نا بلدمنگ آن بیدس وا ہم دنو ہم ع تخلیق نے اسکان و ڈنا و ڈاسیٹ سر کرینو۔ ہر افتاب اش رو
تا شیرا یو ہم راج انا مون آبے مٹ او مثال اس جوڑئے۔ ہر اکہ ادب نادا ہم انگان ش تخلیق تخلیق
نا کسر آ ملاس سلوکے۔

حوالہ غاک

- ۱۔ مرزا ظفر، بدلتے موسموں کے گیت۔ براہوئی اکیڈمی کوئٹہ۔ ۲۰۰۳ء۔ پنہ۔ ۲۵۔
- ۲۔ مینگل افضل، چوٹولی، براہوئی اکیڈمی کوئٹہ۔ ۱۹۹۴ء۔ پنہ۔ ۱۵۹۔
- ۳۔ صدف حمیرہ حسنی، کاچھر، براہوئی ادبی سوسائٹی کوئٹہ۔ ۲۰۰۷ء۔ پنہ۔ ۱۳۔
- ۴۔ مینگل افضل، شوشنگ، براہوئی اکیڈمی کوئٹہ۔ ۱۹۹۲ء۔ پنہ۔ ۱۰۱۔
- ۵۔ مینگل افضل، شامپاشیر۔ براہوئی اکیڈمی کوئٹہ۔ ۲۰۰۰ء۔ پنہ۔ ۵۲۔
- ۶۔ مینگل افضل، چوٹولی۔ یونائیڈ پرلیس زوکی رام روڈ کوئٹہ۔ ۱۹۹۴ء۔ پنہ۔ ۳۷۔
- ۷۔ مینگل افضل، چوٹولی۔ یونائیڈ پرلیس زوکی رام روڈ کوئٹہ۔ ۱۹۹۴ء۔ پنہ۔ ۱۷۔
- ۸۔ میرٹی جی ایل، براہوئی ریڈ یونیورسٹی، حصہ دوئم، لدھیانہ۔ ۱۹۰۴ء۔ پنہ۔ ۱۲۔
- ۹۔ براہوئی عبدالرحمن گواڑخ، ادارہ ادبیات بلوجستان ہدہ۔ ۱۹۶۹ء۔ پنہ۔ ۱۸۔
- ۱۰۔ صدف حمیرہ حسنی، کاچھر، براہوئی ادبی سوسائٹی کوئٹہ۔ ۲۰۰۷ء۔ پنہ۔ ۳۵۔
- ۱۱۔ صدف حمیرہ حسنی، کاچھر، براہوئی ادبی سوسائٹی کوئٹہ۔ ۲۰۰۷ء۔ پنہ۔ ۱۸۲۔
- ۱۲۔ صدف حمیرہ حسنی، کاچھر، براہوئی ادبی سوسائٹی کوئٹہ۔ ۲۰۰۷ء۔ پنہ۔ ۱۹۱۔
- ۱۳۔ ذوق براہوئی، دیردیر کیوہ براہوئی اکیڈمی کوئٹہ۔ ۲۰۱۳ء۔ پنہ۔ ۲۲۳۔
- ۱۴۔ براہوئی عبدالرحمن لوک گیت، قلات اسٹریٹ رو تتم جی لین کوئٹہ۔ ۱۹۵۵ء۔ پنہ۔ ۱۸۔
- ۱۵۔ مینگل افضل، منگلی، براہوئی اکیڈمی کوئٹہ۔ ۲۰۰۴ء۔ پنہ۔ ۲۷۔
- ۱۶۔ مینگل افضل، شوشنگ، براہوئی اکیڈمی کوئٹہ۔ ۱۹۹۲ء۔ پنہ۔ ۱۸۹۔
- ۱۷۔ صدف حمیرہ حسنی، کاچھر، براہوئی ادبی سوسائٹی کوئٹہ۔ ۲۰۰۷ء۔ پنہ۔ ۹۔
- ۱۸۔ مینگل افضل، شوشنگ، براہوئی اکیڈمی کوئٹہ۔ ۱۹۹۲ء۔ پنہ۔ ۱۸۱۔
- ۱۹۔ مینگل افضل، شوشنگ، براہوئی اکیڈمی کوئٹہ۔ ۱۹۹۲ء۔ پنہ۔ ۳۸۔
- ۲۰۔ صدف حمیرہ حسنی، کاچھر، براہوئی ادبی سوسائٹی کوئٹہ۔ ۲۰۰۷ء۔ پنہ۔ ۱۶۷۔
- ۲۱۔ مرزا ظفر، بدلتے موسموں کے گیت۔ براہوئی اکیڈمی کوئٹہ۔ ۲۰۰۳ء۔ پنہ۔ ۵۲۔
- ۲۲۔ مرزا ظفر، بدلتے موسموں کے گیت۔ براہوئی اکیڈمی کوئٹہ۔ ۲۰۰۳ء۔ پنہ۔ ۳۹۔
- ۲۳۔ مینگل افضل، چوٹولی، براہوئی اکیڈمی کوئٹہ۔ ۱۹۹۴ء۔ پنہ۔ ۳۷۔